

b./ Jelentős kár esetén: büntett és 3 évig terjedő szabadságvesztés; míg

c./ különösen nagy kár esetén 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés lenne a büntetési tétel. /Kisebb értékre történt elkövetés esetén esetleg szabálysértés lenne az elkövetett cselekmény./

A kár összege természetesen a csalárdul elvont vagyon összegéhez és nem a tartozás mértékéhez igazodik.

A tervezet szerint az elkövető nem büntethető, ha a tartozást az első fokú bíróság határozatának meghozataláig kiegyenlítette. E törvényi tényállás megalkotásának nem lehet az a célja, amelyet a tartás elmulasztásánál a törvényhozó figyelembe vett. A gazdálkodó szervezet követelésének kielégítése - mint a kár megtérítése - a büntetés kiszabása körében megfelelően értékelhető. E körülmény büntethetőséget megszüntető oknak való nyilvánítása indokolatlan.

Meggyőződésem, hogy a készülő kodifikáció törekszik a Btk. diszfunkcionális szabályainak felszámolására, illetőleg a változó társadalmi viszonyokkal összhangban lévő rendelkezések megalkotására. A magam szerény lehetőségeivel e hozzászólás megírásával igyekeztem e jelentős munkát segíteni.

Dr. Györgyi Kálmán egyetemi docens /ELTE/:

Csak egy egész rövid észrevételt szeretnék tenni, nevezetesen azt, hogyan kéne átírni a többszörös visszaesők mentesítésére vonatkozó szabályokat. A Btk. hatálybalépését követően hamarosan kiderült, hogy itt egy luk van, mégpedig azért, mert a törvény a többszörös visszaesőket kizárja a törvényi mentesítésből, arról viszont nem mond semmit, hogy a bírósági mentesítésnél hogyan alakul a szabadságvesztésnél enyhébb büntetésre ítélt többszörös visszaesők sorsa. Ez többféle értelmezést engedett meg. Az egyik értelmezés az, hogy ezek semmiféle rendes mentesítés alá nem eshetnek, hanem csak kegyelmi mentesítés alá. Azt hiszem nem ez volt a legjobb értelmezés. A másik az, hogy a törvényi mentesítésnél megszabott határidőtől kezdve kérhet bírósági mentesítést az elítélt. Namost ezt a törvényi lukat vagy hézagot a novella tervezete úgy kívánja megoldani, hogy ezekhez a szabadságvesztésnél enyhébb büntetésekhez is egész tekintélyes várakozási időket szab meg. Az én kérdésem az volna, hogy tényleg érdemes-e a szabadságvesztésnél enyhébb büntetésre elítélt többszörös visszaesőt kizárni a törvényi mentesítésből. Tehát, ha valaki többszörös visszaesőként pénzbüntetést kap, az előző szabadságvesztés még eshet törvényi mentesítés alá, és arra, mivel együttes mentesítésünk nincs, a törvény rendje szerint valamikor be is áll a mentesítés. Ez az egy pénzbüntetés viszont majd megy a bíróság elé. Tehát ezen úgy lehetne azt hiszem segíteni, hogy ha nem ahhoz keresnénk meg a megfelelő szabályt, ami most a 102.§. végére van írva, hogy "többszörös visszaeső törvényi mentesítésben nem részesülhet", hanem azt kéne mondani, hogy akit többszörös visszaesőként szabadságvesztésre ítélték, az nem mentesülhet a törvény erejénél fogva. Tehát szöveg szerint valahogy azt lehetne kimondani, hogy a 102.§. /1/ bek. d., f. pontja alapján nem eshet törvényi mentesítés alá a többszörös visszaeső. Mert hisz az előző elítélés, ami többszörös visszaesőnél

holtbiztos, hogy szabadságvesztés volt, az vagy törvényi vagy már az is bírósági mentesítés alá esik, és az pedig általában elég időt jelent a várakozási idő szempontjából. Mégegyszer mondom, ha az előző szabadságvesztés törvényi mentesítés alá esik, akkor ez a mostani pénzbüntetés, ha éppen valami csoda folytán többszörös visszaesővel szemben ezt szabták ki, akkor ez ne essen így önmagában bírósági mentesítés alá.

Köszönöm szépen.

Dr. Tóth Tihamér rendőr ezredes /Rendőrtiszti Főiskola/:

A büntetőjogszabályok alkalmazásáról a rendőrség és az igazságügyi szervek gondoskodnak. A jogalkalmazók - köztük a rendőri szervek - ugyanakkor figyelemmel kísérik a jogszabályok érvényesülésének társadalmi hatását. Ennek folyamatában azt értékelik, hogy a büntetőjogszabályok mennyiben felelnek meg a dinamikus bűnüldözési igényeknek, s ha szükséges, kezdeményezik annak felülvizsgálatát.

Az állampolgárok személye és javai elleni bűncselekmények sértettjeinek kriminológiai vizsgálata és a bűnüldözésben való közreműködésük alkalmával szerzett tapasztalatokra alapozva terjesztem elő a Büntető Törvénykönyv, illetve a büntetőeljárás törvény módosításával, kiegészítésével kapcsolatos indítványaimat.

A büntetőtörvény egyik célja, hogy védelmet nyújtson az állampolgárok személye és javai elleni bűncselekményekkel szemben.

A büntetőtörvény speciális és generális prevenciójának hatékonyabbá tétele érdekében javaslom a büntető következményekkel járó feljelentési kötelezettség kiterjesztését.

A feljelentési kötelezettség a társadalomra különösen veszélyes bűncselekmények előkészületeinek, folytatásának a megszakítását, és ha mindez sikertelen, a véghezvitel után a leleplezésének elősegítését szolgálhatja. E törvényi tényállást célszerű lenne kiegészíteni az elkövető személyére, illetve szökése, elrejtőzése esetén a tartózkodási helyére vonatkozó adatok közzétételével is.

A személyiség fokozottabb oltalmazását biztosítaná, ha a büntetőjogi következményekkel járó feljelentési kötelezettség kiterjedne az ember élete ellen készülő megkezdett, illetőleg már végrehajtott, de még le nem leplezett szándékos bűncselekményekre, azok elkövetőinek megjelölésére.